

97

Forslag til lov

om

forlængelse af lov nr. 70 af 27. februar 1946 om anvendelsen af de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat m. v.

(Fremsat i folketinget den 4. februar 1949 af indenrigsminister *Smørum*).

Lov nr. 70 af 27. februar 1946 om anvendelsen af de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat m. v. har gyldighed med hensyn til beløb af den i lovens § 1 omhandlede art, der tilfalder en kommune i skatteåret 1949—50.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 70 af 27. februar 1946 blev det bestemt, at de beløb, der i skatteårene 1945—46 til 1948—49 måtte tilfalde en kommune som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat med eventuelle bødetillæg, af kommunalbestyrelsen skulle indbetales på en for kommunen til dette formål oprettet særlig konto i Danmarks Nationalbank, således at de på kontoen indstående beløb kun kunne hævnes efter forud indhentet samtykke fra vedkommende tilsynsmyndighed, altså for så vidt angår Københavns og Frederiksberg kommuner samt købstadkommunerne (herunder Marstal og de sønderjydske flækker) indenrigsministeriet og for sognekommunernes vedkommende amtsrådet. Uden for båndlæggelsen holdtes dog den gennemsnitlige sum af de beløb, der var tilfaldet en kommune som efterbetalinger m. v. i skatteårene 1942—43 til 1944—45, samt et så stort beløb, som svarede til kommunens påregnede skatte- tab som følge af, at de skattepligtige ind-

komster i det følgende år måtte nedsættes med de erlagte efterbetalinger.

Baggrunden for loven af 27. februar 1946 var den kraftige stigning i efterbetalings- og bødebeløbene, der var en følge af de efterbetalingssager, som de ekstraordinære formueopgørelser i henhold til lov nr. 352 af 22. juli 1945 gav anledning til. Det var forudset, at arbejdet med disse sager mindst ville strække sig over skatteårene 1945—46 til 1948—49, og at den indtægt, der normalt tilfalder kommunerne i form af efterbetaling af for lidt erlagte skatter m. v., i disse år ville blive mangedoblet. Da denne indtægt således for størstedelens vedkommende blev af ekstraordinær karakter, fandt man det naturligt gennem en båndlæggelse af midlerne at hindre kommunerne i at betragte disse som normale indtægter, der umiddelbart skulle kunne berettige til større udgifter eller mindre skatteudskrivning. Man fandt det derhos af betydning, at der tilvejebragtes kontrol med, under hvilke